



ЩУРЕЦЪТ И МРАВКАТА



Приказка за малки и големи момичета и момчета

Андрей Генов

ЩУРЕЦЪТ И МРАВКАТА

- Не може цяло лято да се веселиш, а сега да просиш храна от мен! – затръшна вратата мравката под носа на щуреца. - Който не работи, не трябва да яде!

Посърна щурецът, стана му мъчно. Вече не усещаше нито зимния студ, нито пърхащите пеперуди в празния си стомах. Думите на мравката го жегнаха – отляво – там, където бе чувствителното му, артистично сърце. А само допреди няколко месеца тя го потупваше приятелски по рамото:

- Голям музикант си, брей – за пет минути ме приспа! А така ме боляха мускулите, че щях да се въртя цяла нощ. Сега съм си починала и днес здравата ще поработя.

И щурецът свиреше – с всички сили, изливаше чрез цигулката мислите и чувствата си и сякаш нещо го повдигаше над земята. Забравяше за умората, за зимата, за храната, за глада. Даже през нощта не спираше и репетираше до ранни зори нови музикални пасажи.

А сега?!... Сега щурецът не знаеше от кое ще умре по-напред – от глада, от студа или от жестоките думи на мравката. Защура се без посока в тунела, препъваше се в тъмнината, накрая опря изнемоющалото си тяло в един ъгъл и притихна отчаян. Тогава ги видя... Няколко житени зрънца. Кой знае откъде бяха дошли?... Сигурно се бяха изсипали случайно от някъде, но по-важното е, че щяха да му стигнат до пролетта. Ако ядеше по малко – съвсем по малко, щеше да има за всеки ден.

Рано напролет той се измъкна от дупката си. Измършавял. Отдалеч се виждаха само дългите му, тънки като кокили крака. Щурецът погледна пчелите и цветята наоколо, опъна по тялото черния си редингот и тъкмо замахна с лъка към цигулката, когато видя мравката. Тръгнала за храна, без да се оглежда много-много.

Пряната рана се отвори и щурецът прибра цигулката. Реши до есента и той да се запаси с провизии, защото през зимата щеше да умре от глад. И забута зрънца през полето... В средата на лятото зърната станаха вече големи и тежки. Дългите артистични пръсти на щуреца не успяваха да подхванат както трябва огромното зърно, а тялото му се презгъваше на три пог тежестта. После почиваше, по-скоро реанимираше – безкрайни часове.

Полето замря. Тишината затисна тревите с ледените си глани и те вече не се полюшваха волни и щастливи. Пчелите не събираха прашеца, а само се люлееха унило по цветовете, мравката ставаше за работа късно следобед – с кисел вид и разчорлени антени по главата. Дори лалугерът спря да прибягва по полето и да търси нови билки, с които да подобри лечебните си отвари. Бръмбарът престана да брои резерва от зрънца, от които зависеше животът на много полски обитатели, затръшна дебелата книга, в която педантично ги записваше, и седна отчаян върху нея.

Нещо липсваше... Липсваше цигулката на щуреца – да окрилява, да лекува душите, да дава надежда.

Охлювът също бе недоволен. Тъй като бе много бавен, той бе измислил находчив начин да натрупа зимните си запаси. За тази цел всяка неделя организираше веселби, като входът струваше едно зрънце или една детелинка. На черупката му подскачаше надписа „Всяка неделя – щур купон“.

Но щурецът вече не свиреше...

Един ден около него забръмча една пчеличка:

- Би ли ни посвирил малко!

- Не мога! – изпъшка щурецът. – Няма да има какво да ям през зимата. То не че това, дето съм го събрал, ще ми стигне...

- Ще ти дадем мед! – долетяха и други пчели, дочули разговора.

- Ще видиш, ще ти стане по-добре, като хапнеш. Ние обичаме да помагаме на другите, да се грижим за тях и да ги правим щастливи.

- Аз пък ще ти намеря най-целебните билки за чай – ще ги смеся така, че да не боледуваш през цялата зима! – намеси се и лалугерът.

- Какво ще кажеш за 20 процента от печалбата, а? – побутна го с розцата си охлювът.

- Аз пък ще опитам да ти заделя от неприкосновения запас! – Включи се и бръмбарът.

Щурецът поклати тъжно глава. Обещанията са си обещания, ама гладът през зимата е жесток!

На другата сутрин с неохота облече работните си грехи. Коленете едва го държаха. И тъкмо напъна огромното зърно, когато една щипалка полегна миролюбиво на рамото му.

Мравката...

- Ти, Щурчо, извинявай! Сама не разбрах какво съм сторила! То, някой, като има всичко..., май много се променя. Друг става. Я дай на мен! Тази работа не е за теб – прихвана плътно зърното мравката и за един щурчовски скок време изсипа толкова зърна в хранилището му, колкото той щеше да прибутва цял месец.

- Утре пак ще ти помогна! Пък ти нямай вече грижа. Ако искаш, още сега вземи цигулката, че работата не спори и сън не ни лови. И още един път – прощавай за глупостта ми.

Сякаш вълшебен мехлем изцери болката от изстрадалото сърце на щуреца. Той настрои струните и гръпна лъка. Както преди – посред бял ден. Животинките се заслушаха, размърдаха, разбръмчаха.

Музиката се разля по цялото поле – ча-а-к до реката, после се плъзна по отвесните скали и полетя нагоре-нагоре, натам, откъдето бе дошла.

Професии	Тип личност, разкрита чрез приказен герой	Професионално важни качества
Писател Художник Артист Музикант Моден дизайнер	/А/щуреца	Харесва му да изразява мислите и чувствата си чрез изкуството, емоционален, оригинален, идеен, непрактичен, упорит и трудолюбив.
Строител Автомонтьор Шлосер Стругар Фермер	/Р/ мравката	Допада й да работи с ръце, сръчна, физически силна, практична, уравновесена, упорита и трудолюбива.
Учител Лекар Психолог Треньор Социален работник	/С/пчелите	Харесва им да помагат на другите, да работят с тях, добронамерени, тактични, състрадателни, упорити и трудолюбиви.
Аналитичен специалист Метеоролог Биолог Инженер Химик Астроном	/И/ лалугера	Обичат да проучват и експериментират, оптимисти, новатори, идейни, любознателни и критични.
Предприемач Брокер Банков дилър Хотелиер	/П/охлюва	Насочен е към материалните неща, находчив, комбинативен, рискуващ, обича да убеждава другите.
Счетоводител Ревизор Касиер Архивар Данъчен инспектор	/К/ бръмбара	Харесват реда, точните неща, дисциплинирани, детайлни, пунктуални.





Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union



**ЕВРОПЕЙСКИ
КОРПУС ЗА
СОЛИДАРНОСТ**



2019

ТОВА ИЗДАНИЕ Е ФИНАНСИРАНО С ПОДКРЕПАТА НА
ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ. НАСТОЯЩАТА ПУБЛИКАЦИЯ ОТРАЗЯВА ЕДИНСТВЕНО
ВЪЗГЛЕДИТЕ НА АВТОРИТЕ И КОМИСИЯТА НЕ НОСИ ОТГОВОРНОСТ ЗА НАЧИНА, ПО КОЙТО
МОЖЕ ДА БЪДЕ ИЗПОЛЗВАНА СЪДЪРЖАЩАТА СЕ ИНФОРМАЦИЯ.

ЦЕНТЪР ЗА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ
София 1000, ул. „Граф Игнатиев“ 15, ет. 3
тел.: +359 2/ 915 50 10, факс: +359 2/ 915 50 49
e-mail: euroguidance@hrdc.bg

www.euroguidance.hrdc.bg
www.facebook.com/EuroguidanceBulgaria/